

גראנץ
1
2
3
4

(1)

59

דרך אל-גביע

היום
1942/3
1963

כשחברי הוועדה שארגנה את כנס גרוודנו-וילנה חיטטו בארכיוונים,
נתקלו בצרור ניירות ישן שעד מהר התברר, שבינו ובין הכנס הנ"ל
לא היה ולא כלום. התברר שמדובר כאן בדו"ח קצר על קיבוץ אל-גביע

שכתב ע"י המכוּנית 777 טעקב קלוקול באחד הפלונזרים נתקע למשך
יממה באלביחס ואפר ראה, שמע וחרגייס, חיבר לדו"ח הנשלח בשעתו
לכפר טנחים, אבל לא נתפסם לעולם מותו סיבות מליינִידַוָּת. רואדים
אנו כחורה לעצמו לפרסמו כתם כשהקיבוּץ מזין באכיעות את איחוד
שני הוגפים. זה היה הדוח:

"מקומ הליינה של נקבע בחדר גדול, על אחת משטח המישות שבו
מצויות בו. אם לקחת באשכון את מספר הרוב של הפישפשים -
שעד מהר נרחת בנווכחות וקיום, הרי שבאחד גרו ייחד מספר רב
מדי של ייזורדים חיים - עובדה שלא גרמה לי נחת. מישת היתה
מדגם ישן 1892 או יותר קדומה יותר, עשויה ציצורות ברזל עם טין
קשות בשני הצדרים הצרים טלה, תלמורות העדר גלגים בה, נדמה
היא לי כל הלילה, טאנִי זו. פלא גדול היו בעיני המזרונים.
ובכן, אלה היו מזרונים של ממש, לא כמו שננו, עשוים מקש או עלי
תירס, אלא מזרונים אמיתיים מעשבים ממש. אכן, תיקים האלה
ירדעים לחיותן כפי שיתר מאחר נרחת לידע היו באלביחס
גם כסאות וגס כורסאות, ובכל רהיטים אמיתיים, רק ברגנינים
מרשים לעאמם لكنנות. אבל שנתי לא דעתה לי זה לילה עבר עלי
בquoּסִי, תוך הצעה בלתי פרוסת על לוח שעוני בדמתו, כפי הנדר. זה היה הדוח.
זה, בכלל זאת, שכן עצות פרא טלו מוחazar הקפיצוני ממשת."

"הה" טוני, טוני, קומי נבלחו צרייך ללבת לעבודה! זה היה הדוח.
שדבר מה מתרחש, אבל עד מהר התברר, שהצעקות הן סתומות שיחת-
בוקר רגילה בין תושב המקום לאחת האנטוּטָק רגעים ספורים אחרי
זה נראה בחצר שירת חמורים, ועליהם חברים חמושים בטוריות,
בתמיליין צד שיצאו בדרכה קלה לעבר פרדס וואדי פאליק.

בדמתו כנראה טוב, כאשר שמעתי שנית עצות: זה

חיים מילר, איך התאבורן לך היום?

(חיים היה צדבן והגבר היחיד מבית בין הבחרות)

מצוין, מדוע את שואלת?

כי אני רוצה לדעת כמה סיסיות להבין היום?

איזה דיסחה יט?

וביקום עם אורז.

מצוין, אז תכיני בטבלי שלוטן!

החליטתי טלי ליקום, כי השעה הייתה מאוחרת. ורציתי לראות קצת מה
ואייך נראת קיבוץ צייד. אותו רגע נזכרתי באמרתו המפורסת של
בганו אשר גולדברג אמר: "האלביחסים הן כוראות נחמדות". ברגע
שכנעתי לחדר האוכל, סרב תקפני הפליאה. שכן תחת גזו של חדר
האוכל היו בכפייה אותה המטבח, הקומונה והספרייה. רק וילון
וקיר עטו. יושה מפרידים ביניהם. דבר זה התברר לי רק לאחר כמה

רגעים, שחרי כשרך נכסתי, היה המבנה אפוף ^{ככלו בעננים של פיח ורעד} מחריש אזניים של פרימוסים משתעלים. אבל לאחר רגעים מספר שמעתי וראיתי את הכל. בחוץ עמד ערבי שבידו חבילה עטופה במטר- ^{טוטם פלוכלים}. זה היה ספק הבשר של הקיבוץ ושם היה אסמן מהירבת ^{ווען}

^{ווען} "ואם האט דער אסמן הוינט גבראכט?"

"וילדר דאס אלטער לובגענאהט"

בעפרי עיי מבנה המכבסה שעלה ידה צמח עץ מושקה במיל-סבורן, ראייתי שת אברות אחר זנחו את קרש הכביסה לרוגע והתמוגנו מנהת בעת קריית מכתבי האהבה שמצאו במכנס השבת של החברת. אחת מהן הממוש- ^{ווען}

קפת, הפליטה: ^{ווען} נא זוראם". אט-אט חזרו עובדי הפרדסים שעבדו בקבבת מקום, כשבידיהם אבילות סനאות או לוחות שנמצאו משומם-מה עוזבות ונלקחו הביתה כדי להבר- עיר אט בודד של המקלט ובכיריים של המטבח. גם צמד גפרירים חז-רו מתפקידם, מלובשים במדים הוד מעלו קינגו ג'ורגו שהבלישו משומם- מה שתי זוגות רגליים עקומות ופניהם רציניות. הם קראו עיין לחיים ושלוותם הלהו לאחת הפינמות הרחק ממי, אבל משיחם שמעתי בכל זאת

שמעתי כמה משפטים:

"הוא מסרב להכנס להגרלה, הפאציפיט הזה. אתה מבין, ^{ווען} בשום אופן איננו מסכנים."

"אין דבר, חברים, הוא עוד יהיה קzin בכיר, ^{ווען ווען} אין לך!" אמר אחד באדרווה חזרתני למיטה לחטוף תבואה קליה, אבל אחר זמן קצר ביום לאחר התעורرتني שוב שלאגני מגיעות צוקות זועה: "געוואלט, געוואלט, מען הארגעת יידען, געוואלט!!!!" קפוץ מימי כנשוך נחש, ורצתי בכל כוחי לעבר המקלט, מקום מסם בקעו בעקבות הנוראות. צפיתי לראות יהודים הרוגים רחאל, גם על הרצפה, אבל במקומות זה ראייתי כמה בחורדים בלבד טעם הטבע עומדים לפניו טוש פולט מים קרמים וצורך. אחרי זה קפץ אחד מהם לזרם והעתקות גברו עוד יותר. ומחזה חזז רנטנה כל פעע שאחד מהחברה החל להתקלח. אבל מה שהפליא אותו שרוב, היה המחזה טמייני לא ראייתי. בחור טנוו ושהחרח נזרק בכוון מנקחת, ערום כבויים הוולדו. הלה ללא בושה חלך לו עד למחסן ^{ווען} המהנטים כדי להפש בגדי לבשו.

פנות ערבית ש贬תי על השדה, יחד עם רוב חברי הקיבוץ, והנה חזרו המטగרים עמוסים תרמיליים, לוא דוקא בדברי מתחת, אלא בפרי השדה רחגן שלא קיבלו אותם במתבה ואף לא בכספי עבור לטוטח.

"נו", שאל הגזבר "כמה יש לכם היום? אנחנו צריכים לשלם מהר טר."

"נו" ענה אחד "יש לנו רק 45 גרוות. נאלצנו לשלם לי היהודי אחד עבר פרימוס סקלקלנו אותו תוך כדי תיקון, ומחר נצטרך לשלם לפדרסן אחד עבר שעון מיין שטרפנו חלק ממו בזמן

הפיירוק."

תמה ארונות הערב. ו לחברים עדיין ישבו ליד השולחנות וגמרו ארוחה מסונה, שתחילה ובגמרה עם מאכל שמו "קאקאמאיקה". לא הצלחת לברר, מה הם חמרי הגלם של מזון זה, אבל נדמה היה לי, שהמרכיב העיקרי הוא לחם. בין השולחנות שיל לו בדיסקרדיות בחור שמנן שפכינו דומים לירח מלא, שינני הזהב שלו מבrikות,

ורצדור מפתחות 1735.

"ס" לוקם הפתוחות? מי היום לוקם את המפתחות של בית האריזה של פינגרט?" כך היה מלאש בקוולו העלייז. לא הבינו את הרמז, אבל הזוג צעיר לקם את המפתחות בחטא, ולאחר זמן מה נעלמו מעיני צאנז ועםם עוד כמה זוגות ובבלעו בחשכת הליל.

הנוראים החליטו לחק מסתק טאփר עליו בקדמה, מפנוי שלו לא היה ידוע ואני מביא שמו לכם לא ידוע. שם המשתק "בלוטבאל" ובעברית: כדור וטיפח ובכן 4 וליינות קובצו לאחת - ממש לפינגן-פונגן, ובאמצעו היה מונע כדור עשו מצר גפן וארבעה בחורים חסונים עומדים באדרעת פיננות הטולחונות, מוכנים להדוף בנסיפה עצה את הכדור אם יגיע אליהם, וכי שמאלייה להדוף אותו ולהורידו לרצפה, או המנצח והגבר. וגבירות לא חסרים במקום זה, אם לשפוט לפי הצעקות ולפי הזוגות שנעלמו מחדר האוכל והלכו לאן שללו. אבל אני עזבתי את מקום המשתק כדי לسؤال את החברים מה דתם על ההשלמה. אחד אמר לי מיד, שהוא بعد ההשלמה, מפנוי שמע שבכפר מנהם יש 3 רוזקות צעריות, שני אמר ותוך כדי כך היה מנשק את ידי עצמו, שהבטיחו לו לשלחו לקורס טכני. שיגים ולהקיטו בסביבתו מעבדה. "היתכן" אמר "לא לאחסנים את כפר מנהם? באלביס חיליטה שיחת הקיבוץ טאיינו מטוגל אפיקו להיות סועל קבוע בפרט, אז למה לו אלגבייט?" שלייש אמר שהוא הביר כבר גדרה מקסימה עם בת נادرת וסכוימים לקבל חדר בבניין כשייבנה בתוספת ותקמן. ואפיקו הגזבר אמר שהוא מסכים למשלים כיון שננתן כבר כל כך הרבה גמילת חסדים לכפר מנהם, שាចשותה חיידה להצלת והחזרת הכלף, היא לילכת לשן ולגבות את החוב בכנעורה.

והנה סדרן העבודה חזר מהמושבה שביפוי סיפור מעניין: גברת פסרו בסק' המפורסת איננה רוצה לקבל עוד את גדעון ואת מיכה לעובדה.

איים "מה יט? מה קרה?"
ובכן, גדעון ומיכה עבדו היום אצל, אבל במקום לעבוד, עמדו כל היום בשאנרים על השוריות ודיברו. מתרגזתי, ניגשתי אליהם ושאלתי, אותם: "למי אתם מהכחים?" ומה אתה חושב ענה לי מיכה?
"למה הפקה!!!!" אמר טומס, קומפנייטים כאלה איננו רוצה שעבדו אצל.

איים: ה' ינואר 1941 ה' ינואר 1941 ה' ינואר 1941 ה' ינואר 1941
ה' ינואר 1941 ה' ינואר 1941 ה' ינואר 1941 ה' ינואר 1941
אחד מחדרי הצריף הארוך שבו שוכן אביו של חבר ציר, בקעו מהירות אימים וסביר חדר זה התקלחו חברי אלגבייט במחיצת הגורן להקשיב לסימוןה מבלתי נגמרה זו.

אחרים אחרים שמו את פטיהם למוסבה, מי לפעולה פוליטית בלבד הסוציאליסטי, מי לפגיעה סודית בהגנה,ומי לטרט למחסרי עבודה. כמו שבקבוץ זה גלומין כוחות כלכליים, חברותיים, אגוזים: ציון ועוד ...
ברבותיהם ופוליטיים למכביר, ואני מחייב בקורס רוח לבום אליו.